

The government tried to terrorize the public and supposedly this led to the incident of February 18, 1989, the dispersion of peaceful protesters by “Komsomol” activists.

On February 25, the city center was full of “militia”. The demonstrators gathered in different places and marched to the yard of the first building of TSU, the main gathering location. By 10-11 a.m. the yard and the surrounding area was crowded with demonstrators. Some groups had to break through a “militia” cordon on the way. Several buses were parked on the streets surrounding the university, where the soldiers of the 8th Regiment of the Internal Troops were waiting in the full preparation (equipped with the helmets, the shields etc). But the government could not dare to use force.

What was the government doing? It was traditionally celebrating _ on the evening of February 24, a solemn gathering and then a solemn concert was held at the Opera House. This was happening when, even in the pages of the flagship of the Soviet Georgian press, the newspaper “Communist” was addressing the events of February 25, 1921 as an occupation. It was obvious that the government and the society were on different conflicting sides. The government was becoming more and more alienated from the society, it could no longer perceive reality and I suppose this was the reason for the development of the events a month and a half later.

ლევან ბებურიშვილი

გალაკტიონ ტაბიკე და 40-იანი წლების იდეოლოგიური კრიტიკა

მეორე მსოფლიო ომის დასრულების შემდეგ საბჭოთა ხელისუფლებამ ლიტერატურისა და ხელოვნების სფეროში ახალი იდეოლოგიური კამპანია წამოიწყო. გამარჯვებული საბჭოთა იმპერიის ხელმძღვანელობას მოეჩვენა, რომ პოლიტიკური სიფხიზლე მოდუნდა და ინტელიგენცია თვითკმაყოფილებამ შეიპყრო. პარტიულმა ელიტამ გადაწყვიტა ისევ გაემძაფრებინა ომის პერიოდში შედარებით შესუსტებული იდეოლოგიური კონტროლი და აღეკვეთა რეჟიმის მიმართ პროტესტისა თუ უკმაყოფილების ყოველგვარი, თუნდაც უმცირესი გამოვლენა.

ამ პერიოდში მძაფრი კრიტიკის ობიექტებად იქცნენ ის ავტორები, რომელთა შემოქმედებაშიც აღმოჩენილ იქნა „ბურჟუაზიული, უიდეო ხელოვნებისა“ და „ანტისაბჭოთა პროპაგანდის“ ნიშნები. 1946 წლის 14 აგვისტოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა მიიღო სპეციალური დადგენილება ჟურნალების „ზევზდასა“ და „ლენინგრადის“ შესახებ, რომელშიც მწვავედ იქნა გაკრიტიკებული ხსენებულ გამოცემათა სარედაქციო პოლიტიკა იდეოლოგიურად მავნე და მიუღებელი მასალების გამოქვეყნების გამო. დადგენილების მიღებიდან მეორე დღესვე პარტიული აქტივის ყრილობაზე სპეციალური მოხსენებით წარდგა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის მდივანი ანდრეი ჟდანოვი, რომელმაც განავრცო და კონკრეტული მხატვრული მასალით შეავსო ხსენებული პარტიული დირექტივა. ამ დადგენილებამ უმალ შეიძინა სახელმძღვანელო მნიშვნელობა იდეოლოგიის დარგში. მთელი საბჭოეთის მასშტაბით დაიწყო მხატვრული პროდუქციის ერთგვარი რევიზია და სახელმოსხვეჭილი თუ დამწყები ავტორების შემოქმედებაში იდეოლოგიური „ჩავარდნების“ ძიება.

პარტიული დადგენილებით შთაგონებულმა ქართველმა საბჭოთა კრიტიკოსებმაც დიდი მონდომებით დაიწყეს თანამედროვე მწერალთა შემოქმედებაში იდეური ნაკლოვანებების ძიება. პარტიული დირექტივით ფრთაშესხმული კრიტიკის მახვილი ირიბად გალაკტიონსაც მისწვდა, რაც იმან განაპირობა, რომ ზოგიერთმა ლიტერატორმა ჟდანოვის მოხსენება და პარტიის ცენტრალური კომიტეტის დადგენილება პიროვნული ანგარიშსწორების იარაღად გამოიყენა.

1947 წელს გაზეთ „ლიტერატურა და ხელოვნებაში“ გამოქვეყნდა ცნობილი პოეტისა და დრამატურგის, სანდრო შანშიაშვილის წერილი „ტალანტები და თაყვანისმცემლები“, რომლის მიზანიც, ავტორის თქმით, იყო ანდრეი ჟდანოვის ცნობილ მოხსენებაზე დაყრდნობით ქართულ პოეზიაში უიდეობის, აგრეთვე, კრიტიკოსთა არაკეთილსინდისიერების გამომზეურება და მათი პირუთვნელი, ჯანსაღი მხილება. კონკრეტულად, შანშიაშვილის წერილი მიმართული იყო საბჭოთა კრიტიკოსების – ბესარიონ ჟღენტისა და შალვა რადიანის წინააღმდეგ, რომლებიც წერილის ავტორმა გალაკტიონ ტაბიძისა და იოსებ გრიშაშვილის შემოქმედების არასწორ ინტერპრეტაციაში დაადანაშაულა. შანშიაშვილი ეკამათება ბ. ჟღენტს გალაკტიონის რევოლუციამდელი პოეზიის შეფასების საკითხში. იგი მიუღებლად მიიჩნევს კრიტიკოსის იმ თვალსაზრისს, რომ „გალაქტიონ ტაბიძის ლექსების მეორე წიგნი შეუდარებელი სიმდიდრეა რევოლუციის წინაპე-

რიოდის ქართული პოეზიისა“ და მიუთითებს, რომ არ უნდა ხდებოდეს გალაკტიონის დეკადენტობის მიჩუმათება.

ჟდანოვის მოხსენება და პარტიის დადგენილება გალაკტიონზე ირიბი იერიშის მისატანად გამოიყენა მწერალთა კავშირის იმჟამინდელმა თავმჯდომარემ – სიმონ ჩიქოვანმაც. 1947 წელს იგი სპეციალური მოხსენებით წარდგა საქართველოს საბჭოთა მწერლების კავშირის გამგეობის პლენუმზე. ჩიქოვანი გამოეკამათა სერგი ჭილაიას, რომელიც ასევე დადანაშაულებულ იქნა გალაკტიონის დეკადენტური „ცოდვების“ დამალვაში. გალაკტიონ ტაბიძის ადრეული შემოქმედების მთავარი წყარო, სიმონ ჩიქოვანის აზრით, საძიებელია არა ეროვნული ლიტერატურის ტრადიციებში, არამედ ევროპული დეკადანსის პოეზიაში. კრიტიკოსის თქმით, გალაკტიონი „რევოლუციამდე ნამდვილი დეკადენტი იყო“. თავის მოხსენებაში სიმონ ჩიქოვანმა სცადა, მკაცრად აღეკვეთა სერგი ჭილაიას მხრიდან გალაკტიონის რევოლუციამდელი შემოქმედების რეაბილიტაციის მცდელობა.

Levan Beburishvili

GALAKTION TABIDZE AND THE IDEOLOGICAL CRITIQUE OF THE 1940S

After the end of World War II, the Soviet government launched a new ideological campaign in the field of literature and art. The party elite decided to re-intensify the relatively weakened ideological control during the war and to stop any, even the slightest, protest or dissatisfaction with the regime.

On August 14, 1946, the Central Committee of the Communist Party issued a special resolution on the magazines *Zvezda* and *Leningrad*, which sharply criticized the editorial policy of the publications for publishing ideologically harmful and unacceptable material. On the second day, after the adoption of the resolution, Andrei Zhdanov, the Secretary of the Central Committee of the Communist Party, made a special speech at the Congress of Party Assets, which expanded and supplemented the mentioned party directive with concrete artistic material. This decree immediately acquired a guiding meaning in the field of ideology. Throughout the Soviet Union, a kind of revision of artistic productions began and the search for ideological “failures” in the works of famous or novice authors.

Inspired by the party decree, Georgian Soviet critics also began to search for ideological flaws in the works of Georgian writers. The sharpness of the criticism indirectly reached Galaktion, which led to the fact that some writers used Zhdanov's report and the decision of the party's central committee as a tool of personal revenge.

In 1947, the newspaper Literature and Art published a letter by the famous poet and playwright Sandro Shanshiashvili entitled "Talents and Admirers", which, according to the author, was based on Andrei Zhdanov's famous report. Specifically, Shanshiashvili's letter was directed against Soviet critics Besarion Zhgenti and Shalva Radian, who were accused of misinterpreting the work of Galaktion Tabidze and Ioseb Grishashvili. Shanshiashvili argues with B. Zhgenti in the evaluation of Galaktion's pre-revolutionary poetry. He finds the critic's view that "the second book of Galaktion Tabidze's poems is an incomparable treasure of Georgian poetry of the pre-revolutionary period" unacceptable and points out that Galaktion's decadence should not be silenced.

Zhdanov's report and the party resolution were also used by the current chairman of the Writers' Union, Simon Chikovani, to launch an indirect attack on Galaktion. In 1947 he delivered a special speech at the Plenum of the Board of the Union of Soviet Writers of Georgia. Chikovani confronted Sergi Chilaia, who was also accused of hiding Galaktion's decadent "sins". According to Simon Chikovani, the main source of Galaktion Tabidze's early work is to be found not in the traditions of national literature, but in the poetry of European decadence. According to the critic, Galaktion was "a real decadent before the revolution". In his report, Simon Chikovani tried to strongly discourage Sergi Chilaia from trying to rehabilitate Galaktion's work before the revolution.

სატია ბუსკივაძე

დისკურსის მარკერების ბრამატიკულ-პრაგმატიკული ფუნქციების შეპირისპირებითი ანალიზი ინგლისურსა და ქართულ აკადემიურ დისკურსში

სატია მიზნად ისახავს ძირითადი დისკურსის მარკერების ფუნქციურობის კვლევას აკადემიური ხარისხის მინიჭების ღონისძიებისადმი მიძღვნილ ამერიკულ და ქართულ გამოსვლებში. ნაშრომის მეთოდოლოგიურ